

KULDMUNA

NR 43

JAANUAR 2014

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte

TEATED:

30. jaanuar hobuseaasta alguse mänguhommik
rühmasisene üritus Nakside rühm

11. veebruar kell 9.30 lasteteater Sõber
etendusega „Õine seiklus“, pilet 2 eurot

14. veebruar sõbrapäeva mänguhommikud
Rühmades (Naksid)

18. veebruar Kadriorus Miia-Milla- Manda
sõpruseteemalise programmi külastus Tibude rühm
Väljasõit kell 10.00

18. veebruar Eesti Lastekirjanduse Keskus
õppeprogrammi „Mängides lugema“ külastus
(väljasõit kell 9.00) Mikide rühm

25. veebr Vabariigi aastapäeva aktus kell 11.30

Korraldab: Mikide rühm

27. veebruar Kadrioru Lastemuuseumi Miia-Milla
Manda õppeprogrammi külastus, buss väljub
9.10 Krõllide ja Nakside rühmad

Selles Kuldmuna numbris saad lugeda:

- uuest kokast **ÕIE LUIGASEST**, lk 2
- keda veebruarikuus õnnitleda, lk 3
- millisele väärtusele suunab mõtlema
väärtuskasvatuse meelespea, lk 3
- kuidas Nakside lastele uus aasta tuli (mida
räägib lapsesuu), lk 3-4

Meenutame jaanuarikuu tegemisi:

- kuuse ärasaatmispidu 6. jaanuaril, lk 4-5
- Mikide rühma lapsed käisid nukkudel külas
lk 6

- Tibude muuseumiteisipäevad, 7-8
- Põnev hommik Kunstimuuseumis
(Muumide seiklused), lk 8-9
- Sipsikud Kumus, lk 9
- Tõnisepäev Tibutares Piilude
eestvedamisel, lk 10-11
- Lasteaiakokk soovib ühe hea
magustoidu, lk 11
- Kutsume kõiki väikesele kunstinäitusele
tutvuma lõunamaa ja põhjamaa
loomadega, lk 11-13
- Õpime tundma rahvakalendrit- mis meid
ees ootab veebruaris, lk 14

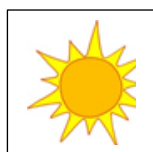

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.

Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustab loos. Seekord on luubi all **Õie Luigas**

Mida tahaksid endast rääkida?

Kuidas sattusid lasteaeda tööle?

Millised on sinu huvid ja hobid?

Nimi: Minu nimi on Õie Luigas.

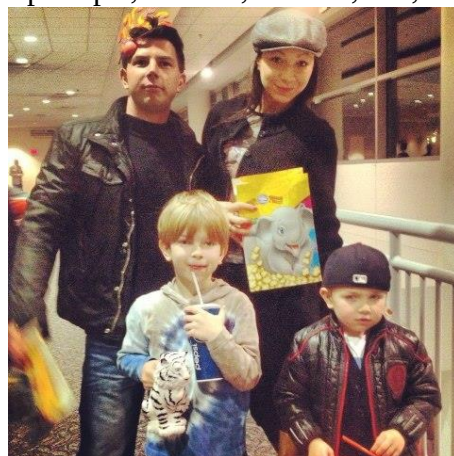
Olen rõõmsameelne, heatujuline ja tavaliselt päris rahulik inimene.

Olen amburi tähtkujus ja hobuse aastal sündinud.

Lasteaeda olen jõudnud juba kolmandat korda. 1973. aastal oli kooli-vaheajal tööl, 1979. aastal, kui minu laps sai üheaastaseks, tulin Tibutareesse tööle ja nüüd 2013 aasta lõpu poole tulin seega kolmandat korda, seekord kööki appi toitu valmistama. Ma olen selle üle õnnelik.

Olen vanaema ja mul on 2 lapselast Christopher ja Dominick ja nemad elavad Atlanta linna lähedal. Armastan oma lapselapsi, inimesi, loodust, lilli, merd.

Olen olnud juba 20 aastat kalamees, põhiliselt aerude peal. Mulle meeldib karaoket laulda ja just nimelt omamoodi, nii et see minu hingele rahuldust pakuks, aga seda ainult oma inimeste ringis.

Kas Sul on ka unistusi?

Mul on olnud unistus suure tormi ajal kõrge kalda peal klaasputkas mängida klaverit ja sümfoonialaadset teost, midagi võimast.

Mida veel sooviksid lisada?

Raskused siin elus ei ole üleastumiseks. Tervitan kogu Tibutare peret uue aasta saabumise puhul.

KALLID VEEBRUARIKUUSÜNNIPÄEVALAPSED:

6.veebbruar - **LII LAINESTE** Nakside rühma õpetaja-abi

16.veebbruar - **BIRGIT VÄRNO** muusikaõpetaja

ÕNNITLEME!

Väärtuskasvatuse
meelespea

VÄÄRTUS:

TUNNE VANAAJA KOMBEID!

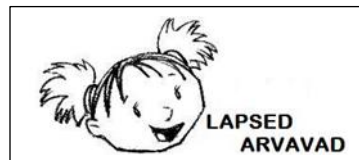
VANASÕNAGI ÜTLEB: KES EI MÄLETA MINEVIKKU- ELAB TULEVIKUTA.

Alustame uut aastat nalja ja viguriga.

Naabritädi Leeni rääkis meile, et vanasti käidud aasta esimesel päeval ehk nääripäeval salamisi sõprade ja tuttavate ukse taga, kriiditükk peos, et kirjutada sinna uus aastanumber. Usuti, et see toob alanud aastaks head õnne. Tahtsime meiegi Maruga sellest traditsioonist kinni pidada ja seepärast hiilisime minu pinginaabri Hanna õuele, et siis salamahti tema koduuksele uus aastanumber kirjutada. Olin kindel, et Hanna pole sellisest uusaastakombest kuulnudki. Aga näe, oli ikka kuulnud küll! Ta nägi meid veel enne, kui me kirjutasime valmis saime, ja tõmbas ukse karmauhti lahti, hüüdes samal ajal: „Head uut aastat!“. Kui keegi teist pole seda vigurit veel oma sõprade ja sugulaste peal proovinud, siis pidage mees ja tehke järgmisel uusaastal ära. /allikas: Eve Hele Sits „Moonikalender“/

*Uurime kuidas uus
aasta tuli meie
Nakside lastele.
Laste ütlemissed kogus
kokku Nakside õpetaja
Annely.*

Marcos 5a: „Ta tuli raketivärviga. Raketid läksid niimoodi, et kui ta ülesse lendas, siis läks kaheks. Olid erinevat värvi ja läksid ruttu katki.“

Tuule Lota 4a: „rakett tõusis taevasse ja hakkas pommitama igasuguseid värve.“

Jarek 5a: „Kretid panime issiga põlema ja viskasime alla, siis tegid üleval kõva pauku.“

Karina 5a: „Kui meie läksime neid vaatama, siis tulid kõvad paugud linna peale. Üks väike täpik oli ka taevas. See ei läinudki katki, aga liikus tasakesi edasi.“

Rudolf 4a: „Ma vaatasin akna pealt. Need olid hästi kõvad paugud, mis kostsid tuppa ära. Igasugused värvid läksid korraga õhku.“

Roco 4a: „Külaline koos issiga lasi pauku, pani tule põlema. Olid eredavärvilised, roosa ja valgega värvitud“.

Greg Gustav 4 a: „Nägin mere ääres, et üks ketas läks üles. Ta oli roheline, punane, sinine ja kukkus täiega vette. Tegi suurt pauku“.

Samuel 4a: „Tuli rakettidega, ilutulestikuga, säraküünaldega ja laternatega, mis õhku läksid.“

Inessa 4a: „Issi põletas toas säraküünlaid. Õues lasid naabrid pauke: kollaseid, punaseid ja rohelist. Üks rakett hakkas meie poole tulema, meie panime jooksu.“

Lisandra 4a: „Meie saime teha ilutulestikku. Lasime õhku rakette. Ilusad värvilised tulid välja.“

Rael 5a: „Ta tuli sedasi, et me läksime Kiili ja igal pool lasti pimme-pomme. Need olid hästi värvilised.“

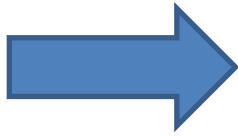

MEENU TUSI
JAANUARIST

Kuusel rippusid Kuusekese tähelepanekud jõuluajast. Kiita said nii lapsed kui täiskasvanud.

6. jaanuaril kogunes Tibutare pere veel viimast korda 2013 aasta saalikuuse alla. Päkapikk ja Kuuseke tahtsid üheskoos laste ja suurte tibutarelastega meenutada toredaid jõulupidusid ja Kuuseke teele saata.

Mida siis Kuuseke märkas?

Tibud tantsuhoos. Kõik rühmad said võimaluse esitada ühe esinemisnumbri, mis Kuusekesele enim meeldis.

Muumide rühma pere kasvas uuel aastal. Peo käigus sai tibutarelase tunnistuse ja kallistuse rühmakaaslaselt Lisette.

Kõik rühmad said teistele midagi head soovida ja kuuselt ehte valida

Pidu lõppes ühise tibutantsuga. Eestvedajaks oli suur Tibu Anna.

Armsad Krõllid!

Teie pidu koos Nakside rühma sõpradega oli üks meeldejäävamaid – ilus ja südamluk lugu vana tamme unenäost, kus teie näitasite end haldjatena, lumememmedena ja põidlapikkuste päkapikkudena. Imetlesin teie oskust kuulata ka teiste laste esinemist. Tähelepanuväärne oli ka teile külla tulnud jõuluvana ärasaatmine – kui väarikalt ja viisakalt te oskasite ta lauluga teele saata. aitäh teile selle eest!

Armsad Naksid!

Tahan öelda samad sõnad, mis Krõllide rühma lastele – üks meeldejäävamaid pidusid, kus te vapralt ja väarikalt esinesite lumehelveste, külmapoiste ja leevikestena. Samuti väärrib äramärkimist teie viisakas ja südamluk jõuluvana ärasaatmine ja talle lehvitamine. Aitäh ka suurtele Naksidele, kes peo oma säravate etteastetega nii nauditavaks tegid.

Armsad Tibud!

Olete vaprad ja tublid väikesed näitlejad, kes esitasid väga õpetliku loo inimeste suhtumisest loomadesse. Teie loost õppisin seda, et „ära tee teistele seda, mida sa ei taha, et sulle tehakse!“ väga mõnus oli vaadata erinevate tegelaste tantsulisi etteasteid.

Armsad Mikid!

Parimad väikesed näitlejad, keda ma näinud ja kuulnud olen. Teie etendus tõi mu okstele tõelise jõulusära, nii nagu teie oma mänguga seda kodudesse tõite. Ja kui säravate hääletega kõlasid teie laulud ja kui ühte sammu astusid teie jalad tantsus – lust kuulata ja vaadata!

Armsad Sipsikud!

Teie peo tegi meeldejäävaks see, et minu juures istus päris ehtne vanaaja jõuluvana – lambakasukas üll, läki-läki peas ja vitsakimp vööl. Ja kui toredasti te oma emade ja isadega vanaaja jõulumänge mängisite ja tantsisite rahvatantse nagu seda tehti umbes 120 aastat tagasi. Sain palju teadmisi vanaaja jõulukommetest ja tavadest.

Armsad Muumid!

Mina teie pidu ei näinud, kuid kuulsin ja vaatasin, kuidas te harjutasite peoks laule, tantse ja mänge. Väga meeldisid vanad rahvamängud, mida vanal ajal mängiti – küll kirkude väljaajamise mäng, vorsti valmistamise mäng ja saunas vihtlemise mäng.

K-komando

Aitäh teile magusate lõhnade eest, mis kõõgi poolt minuni tulid. Tänu teie valmistatud hommikupudrule ja maitsevatele lõuna- ja õhtusöökidetele jaksasid nii suured kui ka väikesed tibutarelased pidudel laulda, tantsida, mängida ja näidelda. Suur aitäh ka Kaidole, kes mu siia laste rõõmuks püsti pani.

A-rühm

Teile tahan tänusõnad öelda nende toredate ja lihtsate ehte eest, mis te mu okstele riputasite ning väga kauni ja ilusa võlumetsa eest, kus mul oli rõõm oma jõulud veeta. Teile kõigile soovin kaunist uut aastat ning kõikide salasoovide täitumist.

Teie Kuuseke

Mikide rühma lapsed nukkudel külas.

Ühel külmal jaanuarihommikul külastasime koos Tibude rühma lastega NUKUteatrit (www.nuku.ee). Ainult selle vahega, et meie, Mikid, väisasime NUKU muuseumi, aga Tibud NUKU teatrit. Koos on alati toredam ja, mis seal salata, bussisõit ka odavam. Teele asusime juba pool kümme ja peale lühikest sõitu leidsimegi ennast Balti Jaamast. Nüüd veel tore jalutuskäik vanalinna tänavatel ja kohal me olimegi. Seda maja tunnevad pea kõik lapsed.

Rõõmsalt astusime uksest sisse, võtsime õueriided seljast ja jäime põnevusega ootama, mis edasi saab. Kaua ei saanudki ringi vaadata, sest juba saabus meie giid Tuuli. Esmalt pööras ta tähelepanu maasolevatele punastele ringikestele, mis märkisid muuseumis liikumise rada. Seejärel viis teejuht meid NUKU näitlejate maa-alusesse galeriisse ehk Tähtede võlvi. Lapsed istusid pingile ja said kuulata erinevate näidendite tegelaste laule-lugusid erinevate näitlejate esituses. Ikka nii, et Tuuli vajutas nupule ja ekraanil kõlas uus lugu. Lapsed teadsid neid etendusi ja laulsid kaasa. Pole ka ime, et teadsid, sest ekraanilt vaatasid vastu Hunt Kriimsilm, Buratino, Leopold jne. Järgnevalt tutvusime butafooriatega: eemalt paistvad ränkrasked kivid osutusid sulgkergeteks ja imepärased koogi mittesöödavateks. Edasi tõusime mööda kitsast käänulist treppi taas maa peale. Siin said lapsed näha Ferdinand Veike kambrikest tema isiklike asjadega ja kohtusime tohutult paljude erinevate nukkudega. Taas oli Tuulil varuks meile üllatus. Seintel olid väikesed kapikesed, mille ustele oli kirjutatud küsimused ja kapis sees vastused. Lapsed olid tublid mõistatajad ning enamus küsimustele osati vastata. Elevust tekitas klaassilla ületamine ja, et asi oleks ikka põnevam, tegime kohe mitu tiiru sellel eriskummalisel teel. Lapsed olid vaprad, ainult mõni üksik kartis, kuid siis sai ju käekese õpetaja pihku panna ja jälle tekkis julge tunne. Sillalt nägime erinevaid nukke, mis olid üleval, all ja külgedel. Sealt siirdusime ruumi, kus nukud elustusid. Giid vajutas nukule lähedal- olevale ekraanile ja oh imet! Buratino pilgutas silmi ja liigutas suud; paberist varjuteatri nukud tantsisid – nõnda said lapsed tundma õppida, kuidas erinevat liiki nukud liiguvad. Pikad paid sai kehanukk Pintselsaba Edgar Valteri loomingust, teda tohtis katsuda ja pintsli moodi saba keerutada. Nägime veel imekaunite rahvuslike muustritega pehmeid loomimukukesi. Nüüd ootas ees taas maa-alune käik, sest laskusime trepist alla Õuduka nimelisse ruumi. Keegi kuskil oigas ja irvitas, luukered löid roheka tule paistel tantsu ja Lumivalgeke magas kirstus mürgine õun käes. Kõik see aga polnudki nii hirmus, kui arvata võiks – lastel oli põnev! Veel ootas ees soovikaev. Tee selleni oli klaasist ja pöranda alune oli näha. Mis seal oli, eks minge koos perega vaatama.

Meie saime etenduselt tulnud Tibudega kokku ning muljed olid kõigil väga head. Panime riidesse ja jalutasime tagasi Balti Jaama, kus istusime bussi. Ees ootas lõunasöök ja uinak. Aitäh Tibude rühmale, teiega oli koos vahva! Õpetajad Liis ja Anneli

Alice imedemaal teemaline tualettruumi pörand

Jalutuskäik klaassillal

Tibud
Nukumuuseumis
tutvumas
nukkude
võlumaailmaga

Tibude muuseumiteisipäevad.

21. jaanuaril külastas Tibude rühm koos Mikidega Nuku muuseumi. Nemad tutvusid Nukuteatri nukkude näitusega, kuid meid võttis vastu Helle Laas oma vallatu tuhkruuga (käpiknukk), kellest sai kohe meie laste lemmik.

Siinjuures peab ära märkima, et Helle Laas on laval olnud juba 48 aastat ning sellest 45 tegelenud nukkudega. Nüüd näitaski ta lastele, kuidas saab väikeste vahenditega etendusi teha. Selleks pani ta kinda kätte, tekitas sellele pesulõksu-kuuskedest metsa, pani hundi sinna keskele ning etendus algaski...

Lühendatud varianti Pöial- Liisist mängis Helle Laas kaela riputatud laval. Natuke teistmoodi, kuid lapsi haaras ta oma mänguga hästi kaasa.

Emotsionaalne oli lusikateater, mida Helle Laas soovitas mängida siis, kui lapsed omavahel riidlevad. Neid jälgendades peaksid tülitsejad aru saama, kuidas nende käitumine kõrvalolijatele paistab.

Veel tutvusid lapsed erinevate nukkudega, kuid nendele meeldis kõige enam nukk, kellel jonnides silmist pisaraid purskas. Elevust tekkis sellest palju!

Peale Helle Laasi esinemist avanes lastel võimalus lähemalt uudistada ruumi ning neid tegelasi, kellega nad olid äsja tutvust loonud.

Oli vahva hommikupoolik ning lapsed jäid külastusega rahule.

14. jaanuaril külastas Tibude rühm Kadriorus asuvat Miia- Milla- Mandat, kus muuseumitunnis olid arutlusel võlusõnad. Kohale sõitsime Anni-Marie suure perebussiga. Teel pakkusid äratundmisrõõmu Rocca al Mare kaubanduskeskus, loomaaed, Kadriorg jne.

Muuseumis aga võttis meid vastu kurb Miia-Milla- Manda kuna tema suur sõber mesilane on olnud juba mõnda aega pahas tujus. Pika kutsumise peale ilmutas mesilane meile end korra, kuid kadus kohe mossitades. Miia- Milla- Manda hakkas lastega arutlema, kuidas oleks võimalik pahas tujus oleva lapse meeleolu paremaks muuta. Lapsed pakkusid välja, et võiks kōdistada, meelitada millegagi või kasutada võlusõnu.

Siis viis Miia- Milla- Manda lapsed laeka juurde, kus olid kullakangid, millele olid kirjutatud sõnad tänan, anna andeks, rõõmsameelne, aus, ustav, pai, armastus jne. Iga laps võttis endale kuldsete sõnadega kangi, mida ühiselt loeti ja arutleti selle tähendust.

Lõpuks õnnestus ka mesilane majast välja meelitada ning lapsed andsid oma kuldset sõnad temale. Head sõnad muutsid mesilase tuju paremaks ning üheskoos alustati ringmänguga „Kes aias?“. Et asi huvitavam oleks, liiguti kord kikivarvul, kord kandadel, siis lauldi hoopis sosinal.

Nüüd oli mesilase tuju muutunud juba nii heaks, et ta tahtis kohe tööd tegema hakata: oleks vaid lilli! Miia- Milla- Manda kutsuski siis lapsi lilli meisterdama, millelt saaks mesilane õietolmu korjata. Töö tehtud, tänas mesilane lapsi lillede ning heade sõnade eest.

Seejärel jäi vaba aega mängimiseks: sai liumäest alla lasta, tornis ronida, kööginurgas süüa teha, teatrilal käpiknukkudega mängida või uhke autoga sõita.

Mängida oleks tahetud veelgi, kuid buss juba ootas meid, et lasteaeda tagasi sõita.

Õpetajad Ene ja Vaike

Ruumis jäi veel silma üks õpetus:

**Kui oled pahandust teinud,
siis lihtsalt meisterda ühe ilusa asja
ja siis lähed tema juurde
ja palud vabandust, kallistad, teed pai
ja siis annad selle asja talle,
siis on tal hea meel.**

Elisabet 5-aastane

väärtuse

tarkusetera lapse suust

Põnev hommik Kunstimuseumis

Koos Sipsikute rühmaga sai teoks juba ammu plaani võetud õppekäik meie esindusmuuseumi. Vaevalt bussist väljunud, kui uhke hoone oma suursugususega laste tähelepanu köitis. Et sissekäiguni jõuda, läbisime eriliselt uhked väravad ja laskusime allapoole mööda käänulisi treppe.

Avaras fuajees võttis meid vastu rõõmsameelne giid Jane, kes rääkis pisut selle maja ajaloost. Tuli välja, et muuseum on täpselt niisama vana nagu meie lastest nii mõnedki juba-nimelt seitsme aastane ja ka korruseid on majas seitse.

Lühitutvustus tehtud, vajutas Jane seinalolevale nupule ja meile avanesid hiiglasuure lifti uksed. No sellisega ei olnud meie seltskonnast küll keegi enne sõitnud. Giid ütles, et sinna mahub isegi auto sisse, millega saab kunstiteoseid ülemistele korrustele transportida!

Kuna meie päeva programmi nimetus oli „Teater kunstis“, siis esimene ruum viis meid ajas õige mitmeid sadu aastaid tagasi. Selle seintel olevatel portreedel nägime erinevaid riietusstiile ja soengumoodi, millist tänapäeval enam ei kohta. Meeste päid katsid enamasti

parukad ja naiste juuksed olid kõrgetesse kuhjadesse sätitud. Jane selgitas lastele, et nende piltide alusel kujundavad kunstnikud tegelastele soenguid ja tualette, mis sobivad vastava ajastu lavastusse.

Teises saalis peatusime pikemalt maali „Kalevipoja reis maailma otsa“ juures, mis oligi valminud Kalevipoja etenduse jaoks. Jane jutustas meile dekoratsioonide tähtsusest ja värvide valimise vajalikkusest. Lapsed said teada, mis vahe on kulissidel ja eesriidel. Kui kõik oluline räägitud, andis giid igaühele väikese värvifiltri, mille läbi maali vaadata. Põnev oli laste jaoks värvide muutumine, olenevalt sellest, mis värvi filtrit just keegi kasutas.

Viimases peatuspaigas olime maali ees, mis kujutas endast tänavateatrit. Vaatlesime, keda kunstnik pildil on kujutanud? Kes neist on näitlejad ja mida teevad pealtvaatajad? Kuidas on inimesed riides? Siingi said lapsed kaasa lüüa ja ise „pildi sisse“ minna. Igaüks valis maalilt endale sobiva tegelase, et end sellena kujutada. Asendeid vahetades saime oma tänavateatril järjest uusi pilte luua.

Aeg möödus kiiresti ja sõit juba tuttava liftiga tõi meid alumisele korrusele tagasi. Nüüd ootas lapsi töötuba, kus kõigil avanes võimalus tutvuda mulaažidega, mida etendustes sageli näha võib. Ilusad olid nad küll, aga kahjuks süüa ei kõlba.

Meisterdamiseks olid laudadel paberid lavakujunduse ja erinevate tegelaste kujutistega. Ega pikalt ei mõelnud keegi, töö läks kohe lahti. Kahjuks jäi aeg napiks, et kõigega valmis jõuda. Kuid sellest ei olnud suurt häda, sest kõik tööd said lõpetatud juba lasteaias.

Oleme väga tänulikud KUMU entusiastlikule kollektiivile! See töö ei jää kindlasti tulemusteta. Meie, õpetajad, loodame, et põnevast muuseumitunnist osavõtjad ei kaota huvi kunsti vastu ka suureks saades.

Muumide õpetaja Marju ja õpetaja- abi Ene

Sipsikud KUMU-s

10. jaanuari hommikul seadsime sammud bussi peale ja sõitsime Kunsti -muuseumisse KUMU.

Meid võttis vastu giid Kaie, kes selgitas lastele muuseumi reegleid. Osalesime programmis „Ennekuulmatus- HELIS“.

Üritus toimus V-korrusel ja lastele valmistas üllatust suur-suur lift, kuhu mahtus kõik 19 last ja oleks veel mahtunud üks auto. Lift oli sellepärast suur, et saaks transportida suuri kunstitöid.

Lapsed said kuulata erinevates ruumides erinevaid helisid, mida meie kõrv enam igapäeva elus tähele ei pane.

Kuulasid „auto hääli“, teises ruumis oli ekraanil korraga kaks erinevat pilti ja heliks arvasid lapsed tantsukeerutust. Tüdrukud läksid ka kohe ise proovima.

Edasi kuulasime erinevate kellade helisid. Mõned helid olid kõrged, mõned madalad, oli ka aeglaseid kella helinaid. Samas ruumis said lapsed kõndida paljude kastekannude vahel, kus kuulasid erinevaid vee vulinaid. Siis jagati lapsed kahte gruppi. Ühed läksid kuulama kõrvaklappidest luuletust erinevates variatsioonides – pe, veniv, kõrge jne toonidega. Teised sellajal kõndisid kõrval ruumis ja kuulasid erinevate paberite helisid – õhema - ja paksema paberi ja veel 8 erineva paberi heli. Siis vahetati grupid. Kõige enam meeldis lastele kõrvaklappidega luuletuse kuulamine.

Kuna Muumide rühma üritus läks pikemaks, läksime meie õue jalutama. Vaatasime kivikujusid ning selle käigus tutvusime uue sõnaga – skulptuur. Üritus lastele meeldis.

Sipsikute õpetajad Meelika Kihva ja Silvi Tilts

Tõnisepäev Tibutares

Reedel, 17. jaanuaril tähistas Tibutare rahvas tõnisepäeva ühise mängupeoga. Saalis ootasid lapsi peojuhid: perenaine Maie ja peremees Tõnis.

Kuna peremees alles magas, rääkis perenaine, et eesti rahvakalendri järgi oli Tõnis maja- ja koduhaldjas, aga eelkõige sigade pühak. Seejärel otsustati Tõnis üheskoos üles äratada. Lastele meeldis eriti see komme, et tõnisepäeva hommikul seoti Tõnise nimelistel meestel jalad paelaga kinni ja vabastati alles siis, kui Tõnis lubas oma tõnnivakast, mille ta oli ära peitnud, midagi head pakkuda.

Seejärel asuti ilma uurima ja suve ennustama. Kuna sadas peenikest lund, on sel suvel head marja- ja viljasaaki oodata. Ja, et väljas oli ka parajalt käre külm, peaks kõigi rõõmuks soe ja päikeseline suvi tulema. Tõnisepäeval murdub talve selgroog ja vahel lausa suure pauguga. Nii juhtus ka seekord. Õnneks oli kõiki ette hoiatatud. Samuti keerab tõnisepäeval karu koopas teist külge ja hakkab teist käppa imema.

Kuna tõnisepäeval tööd teha ei tohtinud, võis ainult kirjuid paelu ja vöösid punuda, siis otsustati hoopis mängima hakata. Muusika saatel pehmete "lumepallidega" peeti maha üks korralik ja lõbus lumesõda. Ja oh imet! Juba piiluski päike pilvede vahelt. Vanarahvas ütleb, et kui tõnisepäeval kasvõi niipalju päikest paistab, et mees jõuab hobuse selga hüpata, on suvel palju päikest. Kähku toodi kohale mänguhobune ja lapsed proovisid ükshaaval hobuse selga hüpata. Ja nüüd on kindel, et suvi tuleb ilus.

Kuna päike paistis, võis ka loomad hetkeks laudast välja lasta. Osa lapsi pani pähe loomamaskid ja perepojad saatsid nad "õue" jalutama. Ise hüppasid õhku ja hüüdsid: "Tere tõnisepäev!" No muidugi paitas ja nunnutas vana Tõnis oma lemmikuid - seakesi.

Seejärel soovisid kõik lapsed "hobustega" sõitma minna ning hoogne hobutrall vallutas saali. Ja oligi aeg Tõnisele meelde tuletada, et ta oma tõnnivaka välja tooks. Oi, mida seal kõike ei leidunud! Igale rühmale oli kotike magusaid pirne, värvilised paelad punumiseks, jõuludest alles jäänud poolikud põlenud küünlad ja mõni piparkook. Kingid jagatud, soovis pererahvas kõigile tibutarelastele ilusat jätkuvat tõnisepäeva.

Piilude rühma õpetajad tänavad liikumisõpetaja Annat, muusikaõpetaja Birgitit, köögitiimi ja kõiki mängupeost osavõtjaid.

Mängupeo korraldajad Marika, Lea ja Piret.

Lapsed proovimas, kas jõuab hobuseselga hüpata.

Tõnisepäeval lasti „koduloomad“ korraks õue päikese kätte.

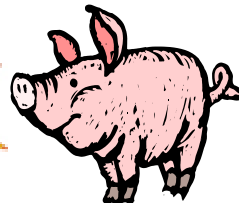
Suuremad lapsed Tõnise ja pereemalt vanarahva tarkusi õppimas.

Lumesõda saab ka toas mängida.

TÕNISEPÄEVAL PAISTIS PÄIKE, NÜÜD TULEB
SUVEL PALJU PÄIKEST!

UUS RUBRIIK:
LASTEAIA KOKK SOOVITAB

Seekord üks tervislik magustoit, mis maitseb väga hästi:

AHJUÕUNAD

VANILJEKASTMEGA

Vaja läheb:

Õunad 100 g

Vahukoor 20 g

Hapukoor 10 g

Suhkur 10 g

Pisut vaniljesuhkrut,
kaneeli

Valmistamine

Õunad poolitada ja puhastada, laduda ahjuplaadile, peale puistata suhkrut ja kaneeli, võib lisada või tükikesi. Kūpsetada 180 kraadi juures, kuni õunad muutuvad helepruuniks. Võtta ahjust välja ja lasta jahtuda.

Tule naudi meie laste kunsti!
Jaanuaris õppisime tundma lõunamaa ja
põhjamaa loomi. Juhendaja: õpetaja Ave
Peebo

TEEMA: LÕVI (õlipastell, akvarell, kiletrükk)

12

Autor: KERTU RUUTO 4a

Autor: RAELE VETEVOOL 5a

TEEMA: KROKODILLID (rasvakriit, akvarell, kiletrükk)

Autor: MINNA BRIT JÕELAIK 6a

Autor: HETI DESIREE KANGRO 6a

TEEMAD: KAELEKIRJAK (rasvakriit, akvarell) KAMEELEONID (võluvildikad)

Autor: MIA MIRELL JÜRISKA 6a

Autor: HELLE-RIIN MÄNNIKUST 6a

Autor: ANNI MARIE LAID 5a

Ja nüüd põhjamaale...

TEEMA: POLAARREBASED (õlipastell, akvarell)

Autor: MARCUS VIDEVIK 5a

Autor: LILL TALTS 5a

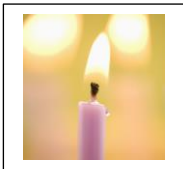
TEEMA: PINGVIINID (õlipastell, vale vahakriibe)

Autor: ELIISE TARS 7a

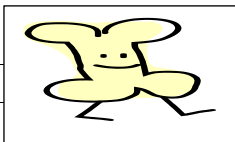
Autor: GERDA GUŠTŠIN 7a

Küünlapäev, küünlamarjapäev, ka pudrupäev (Lääne-Eestis) - 2. veebruar

Küünlapäev oli üks tuntumatest talvepoolituspühadest. Küünlapäeval pidi pool inimeste ja loomade toidust alles olema. Tavaks oli ütelda, et sel päeval murtakse talve selgroog, talve süda lüüakse lõhki, kõrred hakkavad lund vihkama/pelgama, siga kõrva päikese käes paistma jne.

Keedeti rituaalseid toite, nagu (tangu)putru ja sealiha, ning valmistati küünlaid. Uskumuse kohaselt põlevad sellel päeval tehtud küünlad heledalt. Oli küünlapäev selge, siis oodati head suve. Sajune küünlapäev ennustas vihmast suve. Kui küünlapäeval jää külmast praksunud, siis oli jaagupipäevaks oodata äikest.

Luuvalupäev - 9. veebruar

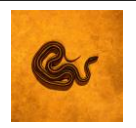
Luuvalupäev kuulub nende vanemate pühade hulka, mille kohta leiab andmeid 18. sajandi trükistest ja mis on alati olnud märgitud ka trükikalendrites. Üldiselt ongi see tänini trükistes püsinud tänu oma atraktiivsele nimetusele. Vanemates trükistes mainitakse, et see on puhkepäev – tuli hoiduda töötegemisest, eriti aga luude ja liikmete koormamisest, et need oleksid terved ega valutaks. Seetõttu on nimetatud, et luuvalupäeval pole mõtet tantsida, joosta ega rasket füüsilist tööd teha.

Valentinipäev, sõbrapäev - 14. veebruar

Eestisse jõudis see vana tähtpäev Soome vahendusel alles 1980. aastate lõpul ja sai siin sõbrapäeva jooned. Esmalt hakati valentinipäeva tähistama lasteaedades ja koolides, kus toimusid valentinilaadad, kleebiti üksteisele otsaette südamekesi ja avati valentini- postkontor või saadeti valentinipäeva tervitusi ning kaarte õpetajatele ja sõpradele. Kes saab rohkem sõbrakirjakesi, see on oma rühmas tunnustatud. Tavaliselt toimub sel päeval ka temaatilisi pidusid ja koosviibimisi.

Valentini- või sõbrapäeva sisuks on meil üldse lähedasi inimesi meeles pidada, kuigi algselt oli päev pühendatud armastusele ja kallimale, kellele anti oma tunnetest märku või tehti kingitusi: Lääne-Euroopas ja Ameerikas reklaamitaksegi seda kui armastusavalduste, kihlumis- ja pulmapäeva.

Peetripäev (talvine peetripäev, Peetri helinapäev) - 22. veebruar

Teateid on talvise peetripäeva kohta üksnes Läänemaalt ja Hiiumaalt. Üksikud teated viitavad, et seda peeti kevade alguspühaks ja et siis kõlistati kette usside ja metsloomade peletamiseks. See tava on seostatav ka katoliikliku Peetri ahelatepäevaga. See on päev, mil allikad hakkavad külmama ja meri sulama.

Madisepäev - 24. veebruar

Madisepäevi on eesti rahvakalendris kaks. Sügisene madisepäev on nime saanud apostel Matteuselt, veebruarikuine aga Kristuse reetnud Juudas Iskarioti asemele valitud apostel Mattiaselt. Madisepäev oli rikas töökeeldude poolest. Eriti kardeti putukate ja usside pärast. Madisepäeval pidi putukatele ja maamardikatele elu sisse loodama ning kui sel päeval lund sajab, tuleb suvel palju parmusid. Ohtlikuks peeti nõela ja üldse terava eseme kasutamist, sest siis oli karta suvel sagedast ussidega kohtumist. Samuti ei tohtinud sel päeval kapsaid, ube ega herneid keeta - need minevat kasvuajal ussitama. Keedeti peamiselt kartuli- ja tangusööke. Meeles tuli pidada veel madisepäeva nädalapäeva ja seda, kust tuul puhub. Sel nädalapäeval ei tohtinud kevadel vilja ega herneid külvata, kapsaid istutada ega kartuleid maha panna - saak pidi kahjulike putukate tõttu ebaõnnestuma.

Allikas: <http://www.folklore.ee/Berta/tahtpaev-madisepaev.php>

Kohtumiseni veebruaris!

